

179 W mym sercu radość wielka wre

1. W mym ser-cu ra - dość wiel-ka wre, choć nie - raz o - czy pła - czą.

Gdy Bóg za sy - na u - znał mnie, cóż dla mnie łyzy dziś zna - czą.

Z we - se - lem zno - szę każ - dy znój i wszy - stkie me cier - pie - nia;

bo mnie po - cie - sza Zbaw-ca mój pe - wno - ścią od - ku - pie - nia.

1. W mym sercu radość wielka wre, choć nieraz oczy płaczą.
Gdy Bóg za syna uznał mnie, cóż dla mnie łyzy dziś znaczą.
Z weselem znoszę każdy znój i wszystkie me cierpienia;
bo mnie pociesza Zbawca mój pewnością odkupienia.
2. I zawsze z Panem zostać chcę po nieskończone wieki,
by słodkiej wody napić się z żywota czystej rzeki,
bo Oblubieniec przyrzekł mi, że wody tej krynica
otworzy sam niebiańskie drzwi przed swą Oblubienicą.
3. Więc kiedy dziś już nastał czas królewskiej obecności,
Pan w niebo wnet zawezwie nas na szczęście dla ludzkości.
Bo przez Syonu wzniosły stan, przez Jego chwały blaski
popłynię wnet na ziemski łąn źródło nieprzebranej łaski.